

שהיא המלכות צריך לכוון בה שלוש פעמים, כוונה אחת שהאדם יקבל על עצמו בתחילה את עול מלכות שמים של המלכות ע"י פסוקי דזמרה, וכוונה שנייה שאח"כ הוא יקשר את המלכות בין החו"ג הנמצאים בשני זרועות הז"א בכדי שהמלכות תתחבר בגוף שהוא הת"ת, וכוונה שלישית לייחד את המלכות עם ז"א בכדי שיהיה הכל אחד. **וְדָא הוּא סְדוּרָא דִּיחֻדָּא שְׁלִים** וזהו הסדר של הייחוד השלם. **וְכַל סֶטְרָ וְסֶטְרָ בְּהוּא קְשׁוּרָא דְאַתְחֲזִי לִיהּ, וְלֹא יַחְלִיף סֶטְרָא בְּסֶטְרָא אַחֲרָא דְלֹא אִיתְחֲזִי לִיהּ, בְּגִין דְּלֹא יַתְעַנֵּשׁ** וכך יכוון בכל צד וצד מארבעה קרנות המזובח באותו הייחוד והקשר הראוי לו ולא יחליף צד אחד בצד אחר שהוא לא ראוי לו בכדי שלא יענש. **מֵאַן דְּעֵבִיד** (דף ק"ב ע"ב) **יְחֻדָּא דָּא בְּדִקָּא חֲזִי כְּמָה דְאַמִּינָא, וְכַפָּא חוּלְקִיָּה בְּהַאי עֲלֵמָא וּבְעֲלֵמָא דְאַתִּי, דְּהֵא יָדַע לְסִדְרָא שְׁבַחָא דְמֵאַרִיָּה, וְיְחֻדָּא דְמֵאַרִיָּה** ומי שעושה את הייחוד זה כראוי כמו שאמרתי אשרי חלקו בעולם הזה ובעולם הבא כי הרי הוא יודע לסדר את שבח קונו ואת ייחוד ריבונו כראוי, **וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשִׁתַּבַּח בִּיהּ. עֲלִיָּה כְּתִיב** (ישעיה מט) **וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אַתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר** ולא זו בלבד אלא שהקב"ה מתפאר ומשתבח בו ועליו נאמר וַיֹּאמֶר

לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר.

רשב"י פתח לבאר מזמור לדוד אליך ה' נפשי אשא

רְבִי שְׁמַעוֹן פָּתַח רשב"י פתח לבאר את מש"כ (תהלים כה) **לְדָוִד אֵלֶיךָ**
יְהוָה נַפְשִׁי אֲשָׂא אֱלֹהֵי בְךָ בִטְחֹתִי [קרי] וְגו' ושאל רשב"י,
מֵאֵי קָא חָמָא דָּוִד לְסִדְרָא הָאֵי שְׁבַחָא הֵכִי. וּפְלָחוּ
שְׁבַחֵי דְאֵינוּן בְּאַלְפָּא בֵּיתָא כְּלָחוּ שְׁלֵמִין, וְהָאֵי חֲסָרָא
דְּלֹא אֵית בֵּיהּ ו'. וְאַמְאֵי סְדוּרָא דָּא לְמִנְפַּל עַל אַנְפִּין

למה ראה דוד לסדר את השבח הזה ע"פ סדר הא' ב' ולמה כל השבחים מסודרים ושלמים
 לפי סדר הא' ב' ורק חסר בו שאין בו שבח המתחיל באות ו' [קרא] ועוד למה תיקנו לומר

אותו אנשי כנסת הגדולה בנפילת אפים.

סוד עליון בין החברים שצריך לברך ולהודות לקב"ה שהחזיר את פקדון
 הנפשות לבעליהם

אַלְא (פָּא חֲזוּי) **רְזָא עֲלָאָה הוּא, גְּנִיז בֵּין חֲבֵרִיָּא** אלא הוא סוד
 עליון הגנוז בין החברים. **בְּשַׁעְתָּא דְּלִילִיָּא עָאֵל, (וּשְׁלֵטָא)**
אֵילָנָא תַּתָּאָה דְּתַלְיָא בֵּיהּ מוֹתָא פְּרִישׁ עֲנַפּוּי וּמְכַסְיָא

אור הרשב"י

האלפא ביתא הויז משלש פסוקים, והם בוי"ק,
 עולין בנימטריא למאה ושמונה, כמנין גיהנם.
 כלומר אין כאן גיהנם.
 [קרא] ואפילו שחסר גם אותיות ב' וק' כאן הוא
 רוצה לבאר רק את מה שחסר אות ו'.

[קרי] ואיתא במנורת המאור שבזמור לדוד
 אליך ה' נפשי אשא. יש בה כ"ב פסוקים, כנגד
 כ"ב אותיות שבאלפא ביתא. וכל הזהיר
 בזמור הזה בנפילת אפים, ואומר בכוונה
 בכל יום שיש בו נפילת אפים, ינצל מדינה של
 גיהנם. ורמו לדבר, שיש בזמור הזה כל

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

לְכֹלָא. וְעַל דָּא אֲתַחֲשָׁד. וְכֹל בְּנֵי עֲלְמָא טַעְמִין טַעְמָא

דְּמוֹתָא כִּי בִשְׁעָה שְׁנַכְנַס הַלֵּילָה אִזְ הַאִילָן הַתַּחְתּוֹן שֶׁל הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר בּוֹ תְלוּיִים

וְיוֹנְקִים הַקְּלִי הַנִּקְרָאִים מוֹת בְּלִילָה הוּא פּוֹרֵס אֶת עַנְפּוֹ שֶׁהֵם הַקְּלִי הַשּׁוֹלְטִים בְּלִילָה וְהִיא

מִכְסָה בָהֶם אֶת כּוֹלָם, וְלִכֵּן בְּלִילָה נַעֲשֶׂה חוֹשֶׁךְ בַּעוֹלָם וְאִז כָּל בְּנֵי הָאָדָם טוֹעֵמִים טַעַם מִיִּתָּה

בְּשַׁנְתָּם מֵאַחַר שֶׁהַשֵּׁנָה הִיא אֶחָד מִשְׁשִׁים בְּמִיתָה, וְאַקְדִים בְּרַ נָשׁ וְיַהִיב

יְיָ בְּפָקְדוֹנָא דְנַפְשֵׁיהּ, וְאַפְקֵדֶיהּ בְּיַדִּיהּ בְּפָקְדוֹנָא וְאִז

הָאָדָם מִקְדִים לַתָּה לֵה אֶת פָּקְדוֹן נַפְשׁוֹ ע"י שֶׁהוּא אֹמֵר בִּידֶךָ אִפְקִיד רּוּחִי, וְעִי"כ הוּא מִפְקִיד

אֶת פָּקְדוֹן נַפְשׁוֹ בִּידֵהּ שֶׁל הַמַּלְכוּת עַד הַבּוֹקֵר. וּבְגִין דְּנִטִּיל לֹזֵן בְּפָקְדוֹנָא,

תָּב פָּקְדוֹנָא לְמֵאֲרִיָּה בְּשַׁעֲתָא דְאַתִּי צִפְרָא וּבְגַלְל שֶׁהַמַּלְכוּת

לּוֹקַחַת אֶת הַנֶּפֶשׁ בְּתוֹרַת פָּקְדוֹן אִז לִכֵּן הִיא מַחְזִירָה אֶת פָּקְדוֹן הַנֶּפֶשׁ לְבַעֲלֵיו כְּאֲשֶׁר מְגִיעַ

הַבּוֹקֵר. כִּד אָתִי צִפְרָא וְתָב לְגַבִּיָּה פָקְדוֹנִיָּה, בְּעֵי לְבָרְכָא

יְיָ לְקוֹדֶשָׁא בְּרִידֶךָ הוּא, דְאַיְהוּ מְהִימְנָא עַלְאַהּ וּמְשׁוּם כִּךְ

כְּאֲשֶׁר מְגִיעַ הַבּוֹקֵר וְחוֹזֵר פָּקְדוֹן הַנֶּפֶשׁ לְבַעֲלֵיו אִז צָרִיךְ לְבָרֵךְ וְלַהּוֹדוֹת לְקַב"ה שֶׁהִיא

הַמַּלְכוּת כִּי הִיא בַעֲלַת הָאֲמוּנָה הָעֲלִיוֹן, דְהֵינּוּ שֶׁהַמַּלְכוּת נַעֲשִׂית אֲמוּנָה ע"י ז"א הַנִּקְרָא

אֲמַת שֶׁהוּא מֵתְעוֹרֵר בְּבוֹקֵר וּמַחֲמַת כֵּן הִיא נֹאמַנַת לְהַחְזִיר אֶת פָּקְדוֹן הַנֶּפֶשׁ לְבְנֵי הָאָדָם

בבוקר (רמ"ק).

הָאָדָם נִכְנַס לְבֵית הַכְּנֶסֶת מְעוֹטֵר בְּתַפִּילִין וּבְצִיצִית וּמֵתַפְלַל כְּסֹדֵר הַתַּפִּילָה

לְבַתֵּר דְקָם, עָאֵל לְבִי כְנִישְׁתָּא, מְעֵטֵר בְּטוֹטְפִי.

אֲתַפְסִי בְּכִיסוּי דְצִיצִית וְאַחֲרֵי שֶׁקָם הָאָדָם מִשְׁנַתּוֹ הוּא נִכְנַס

הַלִּימוּד הַיּוֹמִי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אל בית הכנסת כאשר הוא מעטר את עצמו בתפילין ומכוסה בכיסוי הציצית [קרב]. **עָאֵל**
וּמַדְבִּי גְרָמִיָּה בְּקוֹרְבָנֶיךָ בְּקַדְמֵי־תָא ואח"כ הוא נכנס ומטהר את
עצמו ע"י שהוא אומר את הקרבנות בתחילה. **לְבַתֵּר קָבִיל עֲלֶיָּה עוֹל**
מַלְכוּתָא בְּסִדּוּרָא דְשִׁבְחֵי דְדוּד, דְּאִינוּן סִדּוּרָא דְעוֹל
מַלְכוּתָא. וּבְסִדּוּרָא דְשִׁבְחָא דָּא, אֲשָׁרָא עֲלֶיָּה הָהוּא
עוֹל ואח"כ הוא מקבל על עצמו עול מלכות שמים של המלכות, באמירת השבחים של
פסוקי דזמרה שסדרם דוד המלך שהם הסדר של קבלת עול מלכות שמים של השכינה, כי
באמירת הסדר של השבח הזה הוא ממשיך על עצמו את עול מלכות שמים של השכינה.
לְבַתֵּר סִדּוּרָא דְעֲלוּתָא דְמִיּוֹשֵׁב, וְעֲלוּתָא דְמַעוּמָד,
לְקִשְׁרָא לֹון בְּתָא ואח"כ אומרים את סדר התפילה שמיושב שהם ברכות ק"ש
וק"ש שכנגד המלכות ולכן הם מיושב ואח"כ אומרים את תפילת העמידה שכנגד ז"א שלכן
תפילת שמו"ע היא בעמידה והוא בכדי לקשר את זו"ן כאחד (ע"פ הרמ"ק לעיל).

העיקר תלוי במעשה ובהכנות שלפני התפילה

תָּא חֲזִי רְזָא דְמְלָה אַף עַל גַּב דְּעֲלוּתָא תְּלִיָּא בְּמַלּוּלָא
וְדַבּוּרָא דְפּוּמָא, כְּלָא תְּלִיָּא בְּעַקְרָא דְעוּבָדָא
בְּקַדְמֵי־תָא, וְלְבַתֵּר בְּדַבּוּרָא וּבְמַלּוּלָא דְפּוּמָא [קריג] בא וראה

אור הרשב"י

[קריג] ומה שהקדים הוהר את התפילין לציצית ובכדי להבין את המאמר הבא הביא
הוא מפני רוב מעלתם (הרמ"ז). המק"מ את משיב בשעה"כ שסדר עלית

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000